

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.615 van 18 december 2003
in de zaak A.122.954/XIV-10.561.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. VERACHTERT,
 kantoor houdende te 3900 OVERPELT,
 Ringlaan 158

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 4 mei 1955 en van XXX nationaliteit, op 25 juni 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 maart 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 28 juni 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 12 november 2003 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. VANDAMME die, loco Advocaat K. VERACHTERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 14 maart 2002 en verklaart zich vluchteling op 15 maart 2002.

1.2. Op 26 maart 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 4 juni 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart de XXX nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit K. Tevens beweert u leraar lichamelijke opvoeding te zijn in de school T. te K. Begin 1380 (P. kalender, komt overeen met maart-april 2001 volgens de G. kalender) werd aan de leraars een opslag van vijf procent beloofd, waarvan echter niets werd verwezenlijkt. M., de leraar literatuur, kondigde aan dat op 3/11/1380 (23 januari 2002) een meeting zou plaatsvinden van leraars voor het gebouw van het parlement te T., waaraan u participeerde. Tijdens de meeting zei een stem door de parlefoon dat de meeting beëindigd moest worden waarop de aanwezigen slogans begonnen te roepen. Vervolgens kwamen H.-leden en leden van de "N." de meeting verstoren en sloegen ze op de deelnemers. Ook u kreeg een matraslag van een H.-lid. M.en u gingen naar de plaats A.om een taxi te nemen naar K. Samen met drie andere passagiers reden jullie in de taxi weg. Er ontstond een gesprek waarbij u zei dat u leraar was en u uw mening uitlette over de werkomstandigheden. De auto volgde plots de gewone route naar K niet meer en stopte. De persoon die vooraan in de auto zat, stapte uit en deed u en M. handboeien aan en blinddoekte jullie. Uw portefeuille werd afgenomen. Na ongeveer 50 minuten verder rijden, stopte de wagen opnieuw en werd u naar een cel gebracht. Enige tijd later werd u naar een andere kamer gebracht waar u ondervraagd werd betreffende enkele personen waarvan u

slechts één persoon kende. Omdat u niet kon antwoorden op de vragen, werd u geslagen. U werd vier maal ondervraagd. De volgende morgen op 4/11/1380 (24 januari 2002) werd u geblinddoekt en geboeid naar huis gebracht door dezelfde drie personen. Thuis gekomen werd een huiszoeking verricht. Nadien werden u en uw echtgenote meegenomen. Uw exemplaar van het boek 'M.' van Dr. S. en andere documenten (o.a. documenten studies, werk, brief, boekje burgerlijke stand) werden in beslag genomen. Onderweg werden u en uw echtgenote geblinddoekt. Op de plaats aangekomen, werd u opnieuw ondervraagd, nu over M. U werd geslagen. Uw echtgenote werd in een aparte ruimte bewaakt. U tekende een document waarin u toestemde om niet meer te participeren aan meetings en u aan te bieden bij de autoriteiten wanneer ze u zouden convoceren. U en uw echtgenote werden vervolgens in de auto gezet, geblinddoekt en gehandboeid, en werden afgezet aan de route T.-K. U nam een taxi en ging naar huis. De volgende morgen ging u naar de school waar u leraar was en ontmoette u de directeur A. Er was nog geen nieuws over M. De directeur zei u dat op 7/11/1380 (27 januari 2002) een nieuwe meeting zou plaatsvinden vóór het kabinet van de president te T. Op 6/11/1380 (26 januari 2002) vertrok u met uw gezin naar uw zus in T. opdat u van daaruit makkelijker naar de meeting kon gaan. Tijdens de meeting vielen leden van de "N." opnieuw de manifestanten aan, omdat de meeting eigenlijk verboden was. Vervolgens vluchtte u naar het huis van uw zus. De volgende morgen telefoneerde u naar de schooldirecteur die u zei dat ze u zochten. Uw buurvrouw belde u een uur later op en vertelde dat dezelfde drie personen u thuis waren komen zoeken. U besloot I. te verlaten op 8/11/1380 (28 januari 2002) en verbleef bij uw zus tot u I. verliet op 20/11/1380 (9 februari 2002). Via T. kwam u naar België ten einde er asiel aan te vragen. U bent in het bezit van een kopie van de eerste bladzijde van uw boekje burgerlijke stand.

Er dienen een aantal tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen (Dienst Vreemdelingenzaken, Commissariaat-generaal) opgemerkt te worden, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnd wordt.

Zo verklaarde u voor Dienst Vreemdelingenzaken dat op het ogenblik dat uw problemen begonnen u werkte voor de K.-school (zie DVZ, vraag 42), terwijl u tijdens uw dringend beroep spreekt van de school T. (zie CGVS, p. 3). Tevens beweerde u tijdens uw eerste gehoor dat een opslag van 25 procent beloofd was (zie DVZ, vraag 42), wat niet strookt met de 5 procent die u vermeldt tijdens uw tweede gehoor (zie CGVS, p. 5). Voorts zei u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat M. aan de inzittenden van de auto bevestigde dat u beide(n) leraars waren en van de meeting kwamen (zie DVZ, vraag 42), terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaart dat u het was die dit meldde aan uw medepassagiers (zie CGVS, p. 7-8). Betreffende uw ondervraging beweerde u tijdens uw eerste gehoor dat u niemand kende van de personen waarover u ondervraagd werd (zie DVZ, vraag 42), terwijl u tijdens uw volgende gehoor verklaart er wel degelijk één persoon van te kennen nl. D. (zie CGVS, p. 10). Het boek dat gevonden werd bij u thuis zou niet verboden zijn volgens wat u beweerde op Dienst Vreemdelingenzaken (zie DVZ, vraag 42), volgens uw verklaring tijdens uw dringend beroep zou het exemplaar in uw bezit wel verboden zijn (zie CGVS, p. 11).

Met betrekking tot de verklaring die u ondertekende beweerde u op (de) Dienst Vreemdelingenzaken dat men u zei dat u elk moment kon opgeroepen worden door henzelf en ze u dan zouden komen ophalen (zie DVZ, vraag 42), wat niet strookt met wat u zegt tijdens uw dringend beroep: er werd u gezegd dat de autoriteiten u konden oproepen, waarop u vroeg welke autoriteiten en u geantwoord werd 'wacht het moment af' (zie CGVS, p. 10).

Bovenstaande tegenstrijdigheden en ongerijmdheden zijn flagrant in het licht van uw verklaringen waardoor weinig geloof kan gehecht worden aan uw vluchtmotieven en de oprechtheid van uw asielaanvraag in het gedrang komt.

Tenslotte toont het door u neergelegd document enkel uw identiteit aan, maar is het niet van die aard dat het de bovenstaande vaststellingen, met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw relaas, kan wijzigen.

(...)"

2. Over de gegrondheid van de zaak.

Overwegende dat verzoeker een enig middel afleidt uit de schending van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), omdat de motieven van de bestreden beslissing niet van aard zijn om tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag te besluiten; dat verzoeker aanvoert dat de vastgestelde tegenstrijdigheden van ondergeschikt belang zijn of het gevolg zijn van een verkeerde vertaling of van een foutieve interpretatie van

de door hem aangebrachte feiten; dat verzoeker betoogt dat zijn asielrelaas zowel wat betreft de hoofdzaak, als wat betreft talrijke details samenhangend en gedetailleerd is; dat verzoeker tevens aanvoert dat de tolk bij het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken een Afghaan was en een taal sprak die veel verschillen vertoont met de taal die verzoeker spreekt, zodat het gevaar voor foutieve vertalingen en verkeerde interpretaties groot is;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van zijn in artikel 52 van de Vreemdelingenwet vervatte appreciatiebevoegdheid tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag besluit op grond van een aantal tegenstrijdigheden, die onder punt 1.3 van huidig arrest in extenso worden weergegeven; dat uit de lezing van de stukken van het administratief dossier blijkt dat voormelde tegenstrijdigheden ofwel geen echte tegenstrijdigheden zijn, vermits zij niet in redelijkheid uit de opeenvolgende verklaringen van verzoeker kunnen worden afgeleid, ofwel weinig relevant zijn in het geheel van het asielrelaas van verzoeker, die uitgebreide en coherente verklaringen heeft afgelegd; dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet volstaan om tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag te besluiten; dat verzoeker bovendien op goede gronden aanvoert dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken werd bijgestaan door een tolk van Afghaanse afkomst, zodat het risico op vertaalfouten en verkeerde interpretaties groot is; dat uit het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal overigens onomstotelijk blijkt dat verzoeker dit reeds opmerkte bij de aanvang van het verhoor op het Commissariaat-generaal, zodat blijkt dat de Commissaris-generaal hiermee geen rekening heeft gehouden en dat het misschien wenselijk zou zijn om een tolk van XXX origine bij het verhoor te betrekken;

Overwegende dat bijgevolg het eerste middel gegrond is, omdat de bestreden beslissing, door stelselmatig op zoek te gaan naar tegenstrijdigheden, hiaten of mogelijke kleine vergissingen, dreigt voorbij te gaan aan de kern van het asielrelaas van verzoeker, zodat in redelijkheid niet kon worden besloten tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag van verzoeker,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 maart 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.